

delse, naar den aabnes til andre Tider. Jeg maa dernæst bemærke, at det er saa langt fra, at det har været Meningen at vælte en Udgift over paa Skibsfarten, at Hensigten med denne Kjendelse, hvis en saadan bliver fastsat — hvis man stryger denne Sætning, skal det ikke møde stor Modstand fra min Side — egentlig ikke er at tilveiebringe en Indtægt for Broen, men kun at forhindre en aldeles letsindig Fordring om at aabne den og derved afbryde det, der er dens egentlige Diemed, nemlig den almindelige Færdsel.

Jeg troer nu at have besvaret de vigtigste Punkter, der her ere komne under Overveielse, og skal altsaa slutte med at anbefale Forslaget til Thingets Antagelse, hvorved der ved et ikke uoverkommeligt Offer vil blive tilveiebragt et længe eftertragtet og meget vigtigt Gode for en vigtig og betydningsfuld Deel af Landet, til hvilken vi, om jeg saa tør sige, paa en Maade staae i Gjæld.

Carl Jensen: Det turde maaskee være rigtigt, at jeg søger at hævde mig et Standpunkt som upartisk i denne Sag, naar jeg vil tillade mig at anbefale denne Lov til det ærede Things særdeles Opmærksomhed. Jeg vil da for det Første tillade mig at bemærke, at jeg boer saa langt borte fra det her omhandlede Broanlæg, at der ikke kan være Tale om, at jeg skulde have nogen særdeles Interesse i, enten der kommer en Bro tilstede eller ikke, da mine Forretninger føre mig saa sjelden til Nykjøbing, at jeg i den Henseende kan staae aldeles upartisk. Jeg skal endvidere bemærke, at forsaavidt jeg er en af de største Lodseiere i Amtet og forsaavidt jeg tillige har Sæde i Aamtsraadet, troer jeg at have Anledning til at nedlægge den bestemteste Protest imod den Udtalelse, vi oftere have hørt her i Salen, at de større Lodseiere, som Medlemmer af Aamtsraadet, skulde have særdeles Tilbøjelighed til at anvende uforholdsmæssig store Udgifter til forskjellige Formaal. Jeg troer det er en aldeles vrang Anskuelse, og jeg er overbevist om, at det er en vrang Anskuelse, forsaavidt Volland-Falster angaaer, hvad jeg ogsaa skal tillade mig at godtgjøre, ligesom jeg, efter de Udtalelser, jeg har hørt fra mange Sider, er overbevist

om, at det Samme gjælder om de øvrige Dele af Landet. Hvad angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt Amtets Landdistrikter have Raad til at udrede den Deel af Byrden, som vil falde paa dem og som de have paataget sig, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at Volland-Falsters Stifts Aamtsrepartitionsfundsbidrag have efter de offentliggjorte statistiske Oplysninger for det sidste Aar, for hvilket saadanne have, udgjort omtrent 1 Rd. mindre end Gjennemsnittet af, hvad der udredes til Aamtsrepartitionsfondene i det øvrige Land. Maribo Aamtsraad bestaaer, foruden af 4 større Grundbesiddere i den Klasse, der vælges af de høiest Beskattede, tillige af 3 ligeledes store Grundbesiddere, der ere valgte ved almindelige Valg, saa at der kun er to mindre Landeieendomsbesiddere i Aamtsraadet. De statistiske Oplysninger gaae ikke længere end til 1859, men jeg skal tilføie, at for de senere Aar har Maribo Aamtsrepartitionsfundsbidrag varieret mellem 12, 14 og 16 Mk. pr. Tde. Hartkorn. Da der her er Tale om en Udgift for Aamtsrepartitionsfonden af 20,000 Rd., som med andre Ord vil sige, en Udgift eengang for alle af fire Mark pr. Tde. Hartkorn, saa tvivler jeg ikke paa, at de ærede Medlemmer efter den Fremstilling, jeg har givet af, hvorledes Maribo Aamtsrepartitionsfond er stillet, maae være enige i, at Maribo Amt meget godt kan taale denne Udgift, og hvad den aarlige Udgift angaaer, som Aamtsrepartitionsfonden vil have at udrede derved, at Vedligeholdelsen skulde foregaae for Regning af Aamtsrepartitionsfonden og Nykjøbing Kommune, saa vil den efter et meget nøiagtigt Overflag, som i sin Tid er gjort af Aamtsraadet og Kommunalbestyrelsen i Forening med Ministeriet, ikke blive større, end at den kan udredes ved et aarligt Bidrag af 2 Skilling pr. Tde. Hartkorn. Hvorvidt Nykjøbing Kjøbstad maatte see sig istand til at bære den Byrde, den paadrager sig ved dens Bidrag til Broen, kan jeg naturligvis ikke have nogen begrundet Mening om. Jeg skal imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Sagen meget let staaer som et Spørgsmaal om Kjøbstadens Væren eller Uværen; det stiller sig som et Livsspørgsmaal for denne By. Saa smalt nemlig end det Forband er, som adskiller de to Der, saa er